

דברי סיכום לפרק "במה אשה"

בפרק זה נתבררו הלכות מרכזיות ביחס ללבושים ולתכשיטים ושאר דברים שאדם נושא על גופו, אלו מהם מותר ואלו מהם אסור לצאת בהם בשבת.

הבחנה כללית נעשתה בין תכשיטי גברים ותכשיטי נשים, מתוך הנחה שתכשיטים רבים הראויים לבני מין אחד אינם אלא משאוי לגבי בני המין האחר. בגדרי תכשיטי נשים (במדה מצומצמת יותר אף בכמה לבושי גברים) נקבע כי כל דבר שבגלל יופיו עשויה אשה לחלצו ולהראותו, או שעשוי אדם לפושטו מפני שהוא מתבייש בו — אסור לצאת בו בשבת, ורק אותם דברים שאין לחוש שיחלצום וישאובם (אם מפני שאין הדבר אפשרי או מפני שאין דרכו של נושא דבר זה להוציאו ממקומו) מותרים בנשיאה.

אף בדברים המשמשים לרפואה נקבע כי רק אותם דברים שאין אדם עשוי (או אינו מסוגל) כלל להסירם מעליו — מותר לו לצאת בהם בשבת.

דיון מיוחד, החורג מעבר לבעיה ההלכתית המצומצמת של דיני שבת ומגיע לקביעה אידיאית-עקרונית, היה בשאלה אם כלי נשק ראויים להחשב כתכשיט. סוכם בהלכה כי הנשק הנו רע הכרחי, ומותר לשאתו בשבת רק לצרכי סיקות נפש.